

Europeiska unionens officiella tidning

C 226

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiosjätte årgången

3 augusti 2013

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2013/C 226/01	Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> EUT C 215, 27.7.2013	1
---------------	---	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2013/C 226/02	Yttrande C-1/13: Begäran om yttrande framställd av kommissionen i enlighet med artikel 218.11 FEUF	2
2013/C 226/03	Mål C-112/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Österrike) den 8 mars 2013 — A mot B m.fl.	2
2013/C 226/04	Mål C-275/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 21 maj 2013 — Elcogás S.A. mot Administración del Estado och Iberdrola S.A.	2
2013/C 226/05	Mål C-280/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av J (Spanien) den 22 maj 2013 — B mot S	3

SV

Pris:
3 EUR

(forts. på nästa sida)

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2013/C 226/06	Mål C-281/13 P: Överklagande ingett den 22 maj 2013 av Lord Inglewood m.fl. av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 13 mars 2013 i de förenade målen T-229/11 och T-276/11, Inglewood m.fl. mot Parlamentet	3
2013/C 226/07	Mål C-295/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Darmstadt (Tyskland) den 28 maj 2013 — Rechtsanwalt H (konkursförvaltare för G. T. GmbH) mot H. K.	4
2013/C 226/08	Mål C-299/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Grondwettelijk Hof (Belgien) den 30 maj 2013 — Isabelle Gielen mot Ministerraad	5
2013/C 226/09	Mål C-300/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Spanien) den 30 maj 2013 — Ayuntamiento de Benferri mot Conselleria de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica, S.A.U.	5
2013/C 226/10	Mål C-302/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Augstākās tiesas Senāts (Lettland) den 3 juni 2013 — AS flyLAL-Lithuanian Airlines i konkurs mot VAS "Starptautiskā lidosta Rīga", AS "Air Baltic Corporation"	6
2013/C 226/11	Mål C-312/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Alba Iulia (Rumänien) den 7 juni 2013 — Claudiu Roșu mot Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală	7
2013/C 226/12	Mål C-313/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Alba Iulia (Rumänien) den 7 juni 2013 — Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală mot Cătălin Ienciu	7
2013/C 226/13	Mål C-317/13: Talan väckt den 7 juni 2013 — Europaparlamentet mot Europeiska unionens råd ...	7
2013/C 226/14	Mål C-320/13: Talan väckt den 12 juni 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Polen	8
2013/C 226/15	Mål C-321/13: Talan väckt den 11 juni 2013 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien	8
2013/C 226/16	Mål C-322/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Bolzano (Italien) den 13 juni 2013 — Ulrike Elfriede Grauel Rüffer mot Katerina Pokorná	9
2013/C 226/17	Mål C-327/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av cour d'appel de Bruxelles (Belgien) den 17 juni 2013 — Burgo Group SpA mot Illochroma SA, i likvidation, Jérôme Theetten, i egenskap av likvidator för bolaget Illochroma SA	9
2013/C 226/18	Mål C-333/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sozialgericht Leipzig (Tyskland) den 19 juni 2013 — Elisabeta Dano och Florin Dano mot Jobcenter Leipzig	9
Tribunalen		
2013/C 226/19	Mål T-276/13: Talan väckt den 15 maj 2013 — Growth Energy och Renewable Fuels Association mot rådet	11

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

(2013/C 226/01)

Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*

EUT C 215, 27.7.2013

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 207, 20.7.2013

EUT C 189, 29.6.2013

EUT C 178, 22.6.2013

EUT C 171, 15.6.2013

EUT C 164, 8.6.2013

EUT C 156, 1.6.2013

Dessa texter är tillgängliga på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLS FÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Begäran om yttrande framställd av kommissionen i enlighet med artikel 218.11 FEUF

(Yttrande C-1/13)

(2013/C 226/02)

Rättegångsspråk: *samtliga officiella språk***Sökande**

Europeiska kommissionen (ombud: F. Castillo de la Torre och A.-M. Rouchaud-Joët)

Fråga som ställs till domstolen

Omfattas godkännande av ett tredjelands tillträde till Haagkonventionen av den 25 oktober 1980 om de civilrättsliga aspekterna på internationella bortföranden av barn av unionens exklusiva befogenhet?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Österrike) den 8 mars 2013 — A mot B m.fl.

(Mål C-112/13)

(2013/C 226/03)

Rättegångsspråk: *tyska***Hänskjutande domstol**

Oberster Gerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Svarande i första instans och klagande i andra instans: A

Sökande i första instans och motparter i andra instans: B m.fl.

Tolkningsfrågor

1. Kan man utifrån den unionsrättsliga "ekvivalensprincipen" — vid genomförandet av EU-rätten i ett förfarandesystem där de allmänna domstolar som är behöriga att avgöra

sakfrågan även ska pröva om lagarna strider mot författningen, men inte tillåts att generellt upphäva lagarna, vilket i stället åligger en särskilt inrättad förvaltningsdomstol — dra slutsatsen att de allmänna domstolarna även måste vända sig till författningsdomstolen under förfarandet om en lag strider mot artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna för att få till stånd ett allmänt upphävande av lagen och inte enbart kan underlåta att tillämpa lagen i det konkreta fallet?

2. Ska artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att den utgör hinder mot en processuell bestämmelse, där det föreskrivs att en internationellt obehörig domstol kan utse en god man på grund av frånvaro för en part vars hemvist inte kan fastställas och att denne gode man genom sitt "svaromål" på ett bindande sätt kan påverka den internationella behörigheten?
3. Ska artikel 24 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (nedan kallad förordning nr 44/2001) ⁽¹⁾ tolkas så, att en "svarandes svaromål" i den mening som avses i denna bestämmelse endast föreligger om motsvarande processhandling har vidtagits av svaranden själv eller av dennes befullmäktigade rättsliga ombud eller gäller detta utan inskränkning även om en god man på grund av frånvaro har förordnats i enlighet med lagstiftningen i den berörda medlemsstaten?

⁽¹⁾ EGT L 12, 2001, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 21 maj 2013 — Elcogás S.A. mot Administración del Estado och Iberdrola S.A.

(Mål C-275/13)

(2013/C 226/04)

Rättegångsspråk: *spanska***Hänskjutande domstol**

Tribunal Supremo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Elcogás S.A.

Motparter: Administració del Estado och Iberdrola S.A.

Tolkningsfråga

Kan artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt jämte praxis från Europeiska unionens domstol angående denna artikel (i synnerhet domarna i målen C-379/98⁽¹⁾ och C-206/06⁽²⁾), tolkas så att de årliga belopp som utbetalas till företaget Elcogás i egenskap av innehavare av en viss typ av elproduktionsanläggning, enligt en av regeringen godkänd extraordinär finansieringsplan för företaget, ska betraktas som "stöd som ges av en medlemsstat eller med statliga medel", när mottagandet av dessa belopp förs till den allmänna posten "fasta kostnader för elnätet" vilka betalas av samtliga användare och överförs till företag i elsektorn med hjälp löpande utbetalningar som Comisión Nacional de Energía ombesörjer enligt på förhand fastställda rättsliga kriterier utan utrymme för någon som helst skönmässig bedömning?

⁽¹⁾ REG 2001, s. I-2099.

⁽²⁾ REG 2008, s. I-5497.

Begäran om förhandsavgörande framställd av J (Spanien) den 22 maj 2013 — B mot S

(Mål C-280/13)

(2013/C 226/05)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca

Part(er) i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Barclays Bank S.A.

Motparter: Sara Sánchez García och Alejandro Chacón Barrera

Tolkningsfrågor

1. Ska rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal⁽¹⁾ och de principer i gemenskapsrätten som avser skydd av konsumenterna och balans i avtalsförhållanden tolkas så, att de utgör hinder för att tillämpa den spanska lagstiftningen om inteckningar, enligt vilken, trots att det föreskrivs att fordringsägaren kan begära ytterligare säkerheter när en intecknad fastighets uppskattade värde minskar med 20 procent, det, i samband med ett förfarande för utmätning av intecknad egendom, inte föreskrivs att gäldenären/konsumenten, efter det att det gjorts en annan värdering, kan begära omprövning av det uppskattade värdet, åtminstone med avseende på tillämpningen av artikel 671 LEC,⁽²⁾ när värdet har ökat med samma procentandel eller högre under den tid som har förflutit mellan upprättandet av inteckningen och utmätningen av den intecknade egendomen?

2. Ska rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal och de principer i gemenskapsrätten som avser skydd av konsumenterna och balans i avtalsförhållanden tolkas så, att de utgör hinder för att tillämpa de spanska processuella bestämmelserna om utmätning av intecknad egendom, i vilka det föreskrivs att den verkställighetssökande fordringsägaren kan tilldelas den intecknade fastigheten för ett belopp som motsvarar 50 procent av dess uppskattade värde (för närvarande 60 procent), vilket innebär att konsumenten/gäldenären drabbas av en omotiverad påföljd som motsvarar 50 procent (för närvarande 40 procent) av nämnda uppskattade värde?

3. Ska rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal och de principer i gemenskapsrätten som avser skydd av konsumenterna och balans i avtalsförhållanden tolkas så, att det föreligger rättsmissbruk och obehörig vinst när den verkställighetssökande fordringsägaren efter att ha tilldelats den intecknade fastigheten för ett belopp som motsvarar 50 procent (för närvarande 60 procent) av dess uppskattade värde ansöker om att utmätning ska verkställas för det belopp som återstår för att skulden helt ska infrias, trots att den tilldelade egendomens uppskattade värde och/eller faktiska värde överstiger den totala skulden och trots att ett sådant handlande är tillåtet enligt den nationella processrätten?

4. Ska rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal och de principer i gemenskapsrätten som avser skydd av konsumenterna och balans i avtalsförhållanden tolkas så, att tilldelningen av den intecknade fastigheten med ett uppskattat värde och/eller ett faktiskt värde som överstiger det totala hypotekslänet medför att artikel 570 LEC ska tillämpas i stället för artiklarna 579 och 671 LEC och att det följaktligen ska anses att den verkställighetssökande fordringsägaren har fått full betalning för sin fordran?

⁽¹⁾ EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169.

⁽²⁾ Ley de Enjuiciamiento Civil (civilprocesslagen)

Överklagande ingett den 22 maj 2013 av Lord Inglewood m.fl. av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 13 mars 2013 i de förenade målen T-229/11 och T-276/11, Inglewood m.fl. mot Parlamentet

(Mål C-281/13 P)

(2013/C 226/06)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Lord Inglewood m.fl. (ombud: S. Orlandi, J.-N. Louis och D. Abreu Caldas, avocats)

Övriga parter i målet: Europaparlamentet

Klagandens yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 13 mars 2013 i de förenade målen T-229/11 och T-276/11, Inglewood m.fl. mot parlamentet,
- genom ny prövning fastställa att beslutet av Europaparlamentets presidium att dels höja pensionsåldern från 60 år till 63 år är ogiltigt, dels ta bort de särskilda sätt som pensionen kan utbetalas på, vare sig det är fråga om förtidiga utbetalning eller utbetalning i engångsbelopp,
- ogiltigförklara de överklagade besluten, och
- förplikta parlamentet att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna.

Grunder och huvudargument

Klagandena har överklagat tribunalens dom i vilken den ogillat klagandenas talan om ogiltigförklaring av Europaparlamentets beslut att avslå deras ansökan om att vid 60 års ålder uppbära frivillig tilläggspension, antingen i förtid eller i form av ett engångsbelopp.

Klagandena har för det första gjort gällande att tribunalen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att de överklagade besluten innebär åsidosättande av klagandenas förvärvare rättigheter eller av de rättigheter som ska utbetalas i enlighet med de villkor som antagits och godkänts vid den tidpunkt då klagandena började sin tjänstgöring.

För det andra har tribunalen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den inte godtog klagandenas grund avseende åsidosättande av artikel 27.2 i ledamotsstadgan, trots att denna bestämmelse föreskriver att rättigheter som förvärvats eler som håller på att förvärvas ska kvarstå. Beslutet av den 1 april 2009 innebär nämligen ett åsidosättande av klagandenas förvärvade rättigheter, det vill säga rätten att begära ut pensionen i förtid eller att få ut den från och med 60 års ålder, eller att i förekommande fall få ut en del av pensionen som en engångsutbetalning.

För det tredje har tribunalen också gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den slog fast att ledamotsstadgan inte var tillämplig på grund av att den trädde i kraft först efter det att beslutet med allmän giltighet av den 1 april 2009, trots att de enskilda beslut som är föremål för förevarande mål fattades efter denna tidpunkt.

För det fjärde har tribunalen också gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning när inte godtog klagandenas grund avseende åsidosättande av likabehandlingsprincipen trots att klagandena med rätta — och till skillnad från de som omfattades av övergångsbestämmelserna, närmare bestämt de som fortfarande var i tjänst och var över 60 år innan det att beslutet av den 1 april 2009 trädde i kraft — skulle ha kunna förvänta sig att uppbära pension i enlighet med de villkor som antagits och tillämpats under en betydande del av deras inbetalningar och vid den tidpunkt då klagandena slutade sina tjänster.

Slutligen har tribunalen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den inte godtog klagandenas grund avseende åsidosättande av proportionalitetsprincipen efter att den konstaterat att endast 10 procent av de anslutna till systemet fått bära de negativa konsekvenserna av finanskrisen och de förutsägbara effekterna av en tillfällig fond på väg mot sitt slut.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Darmstadt (Tyskland) den 28 maj 2013 — Rechtsanwalt H (konkursförvaltare för G. T. GmbH) mot H. K.

(Mål C-295/13)

(2013/C 226/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Darmstadt

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Rechtsanwalt H (konkursförvaltare för G. T. GmbH)

Svarande: H. K.

Tolkningsfrågor

Angående tolkning av artikel 1.2 b och artikel 5 punkterna 1 a, 1 b och 3 i konvention av den 30 oktober 2007 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område⁽¹⁾ (Lugano II-konventionen) och artikel 3.1 i rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden⁽²⁾.

1. Är domstolarna i en medlemsstat, inom vars territorium det har inletts ett insolvensförfarande mot en gäldenär, behöriga att pröva en talan som väckts av konkursförvaltaren mot den verkställande direktören i gäldenärsbolaget om ersättning för betalningar som utförts efter det att bolaget blivit insolvent eller efter fastställandet av att bolaget är överskuldssatt?

2. Är domstolarna i en medlemsstat, inom vars territorium det har inletts ett insolvensförfarande mot en gäldenär, behöriga att pröva en talan som väckts av konkursförvaltaren mot den verkställande direktören i gäldenärsbolaget om ersättning för betalningar som utförts efter det att bolaget blivit insolvent eller efter fastställandet av att bolaget är överskuld-satt, om den verkställande direktören inte är bosatt i en medlemsstat i Europeiska unionen, utan i en stat som är part i Lugano II-konventionen?

3. Omfattas talan i fråga 1 av bestämmelserna i artikel 3.1 i förordning nr 1346/2000?

4. För det fall talan i fråga 1 inte omfattas av bestämmelserna i artikel 3.1 i förordning nr 1346/2000 och/eller om domstolens behörighet inte omfattar en verkställande direktör med hemvist i en stat som är part i Lugano II-konventionen:

Är det ett förfarande som rör konkurs i den mening som avses i artikel 1.2 b i Lugano II-konventionen?

5. För det fall fråga 4 besvaras jakande:

a) Är enligt artikel 5 punkt 1 a i Lugano II-konventionen domstolarna i den medlemsstat där gäldenärsbolaget har sitt säte behörig att pröva en sådan talan som i fråga 1?

α) Är talan i fråga 1 en talan avseende avtal i den mening som avses i artikel 5 punkt 1 a i Lugano II-konventionen?

β) Är talan i fråga 1 en talan avseende avtal om utförande av tjänster i den mening som avses i artikel 5 punkt 1 b i Lugano II-konventionen?

b) Avser talan i fråga 1 skadestånd utanför avtalsförhållanden, i den mening som avses i artikel 5 punkt 3 i Lugano II-konventionen?

⁽¹⁾ EGT L 147, 2009, s. 5

⁽²⁾ EGT L 160, s. 1

Begäran om förhandsavgörande framställd av Grondwettelijk Hof (Belgien) den 30 maj 2013 — Isabelle Gielen mot Ministerraad

(Mål C-299/13)

(2013/C 226/08)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Grondwettelijk Hof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Isabelle Gielen

Motpart: Ministerraad

Tolkningsfråga

Ska artikel 5.2 i rådets direktiv 2008/7/EG ⁽¹⁾ av den 12 februari 2008 om indirekta skatter på kapitalanskaffning tolkas så, att den utgör hinder för uttag av en skatt för omvandling av innehavarpapper till namnaktier eller registrerade värdepapper som är obligatorisk enligt lag, och om så är fallet, kan då en sådan skatt vara befogad på grundval av artikel 6 i direktivet?

⁽¹⁾ EUT L 46, s. 11.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Spanien) den 30 maj 2013 — Ayuntamiento de Benferri mot Conselleria de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica, S.A.U.

(Mål C-300/13)

(2013/C 226/09)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana, förvaltningsrättsliga avdelningen, första roteln

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ayuntamiento de Benferri

Motpart: Conselleria de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica, S.A.U.

Tolkningsfrågor

1. Ska uttrycket "Anläggning av [luftledningar för transport av el] med en spänning på 220 kV eller mer och en längd över 15 km", som återfinns i punkt 20 i bilaga I till direktiv 85/337⁽¹⁾, i dess lydelse enligt direktiv 97/11⁽²⁾, tolkas så att de enda elanläggningar som det innefattar är luftledningar som överstiger dessa två gränsvärden?
2. Ska uttrycket ". överföring av elektrisk energi med luftledning", vilket återfinns i punkt 3 b i bilaga II till direktiv 85/337, i dess lydelse enligt direktiv 97/11, tolkas så att de enda anläggningar för överföring av elektrisk energi som det innefattar är luftledningar? För det fallet att denna fråga ska besvaras nekande:
3. Ska uttrycket ". överföring av elektrisk energi med luftledning", vilket återfinns i punkt 3 b i bilaga II till direktiv 85/337, tolkas så att det innefattar transformatorstationer?
4. Ska uttrycket ". överföring av elektrisk energi med luftledning", vilket återfinns i punkt 3 b i bilaga II till direktiv 85/337, tolkas så [orig. s. 12] att det innefattar transformatorstationer, även om de uppförs eller byggs ut inom ramen för ett projekt som inte innefattar anläggande av en luftledning?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EGT L 175, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 6, s. 226).

⁽²⁾ Rådets direktiv 97/11/EG av den 3 mars 1997 om ändring av direktiv 85/337/EEG om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EGT L 73, s. 5).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Augstākās tiesas Senāts (Lettland) den 3 juni 2013 — AS flyLAL-Lithuanian Airlines i konkurs mot VAS "Starptautiskā lidosta Rīga", AS "Air Baltic Corporation"

(Mål C-302/13)

(2013/C 226/10)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākās tiesas Senāts

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: AS flyLAL-Lithuanian Airlines i konkurs

Svarande: VAS "Starptautiskā lidosta Rīga", AS "Air Baltic Corporation"

Tolkningsfrågor

1. Ska ett mål i vilket käranden yrkar ersättning för skada och att domstolen ska fastställa att svarandena har handlat på ett otillåtet sätt genom att ingå ett otillåtet avtal och missbruka sin dominerande ställning och som bygger på tillämpning av rättsakter med allmän giltighet i en annan medlemsstat, anses falla inom privaträttens område i den mening som avses i förordningen,⁽¹⁾ mot bakgrund av att otillåtna avtal är ogiltiga från och med den tidpunkt då de ingås, medan antagandet av en bestämmelse är en handling från statens sida inom det offentliga rättsområdet (*acta iure imperii*), på vilken de folkrättsliga regler som föreskriver att en stat ska ha immunitet mot rättsliga förfaranden vid domstolar i andra stater är tillämpliga?
2. Om den första frågan besvaras jakande (målet faller inom privaträttens område i den mening som avses i förordningen), ska skadeståndsförfarandet då anses vara ett mål som rör giltigheten av bolagsorganens beslut i den mening som avses i artikel 22.2 i förordningen, vilket enligt artikel 35.1 gör det möjligt att inte erkänna domen?
3. Om föremålet för talan i skadeståndsförfarandet omfattas av tillämpningsområdet för artikel 22.2 i förordningen (exklusiv behörighet), är domstolen i den medlemsstat där verkställighet begärs då skyldig att pröva om villkoren i artikel 35.1 i förordningen är uppfyllda beträffande erkännandet av en dom i vilken det förordnas om interimistiska säkerhetsåtgärder?
4. Kan bestämmelsen om grunderna för rättsordningen (ordre public) i artikel 34.1 i förordningen tolkas så att ett erkännande av en dom i vilken det förordnas om säkerhetsåtgärder strider mot grunderna för rättsordningen (ordre public) i en medlemsstat om, för det första, huvudsäket till förordnandet om interimistiska säkerhetsåtgärder är att det yrkade beloppet är mycket högt utan att det har gjorts någon välgrundad och motiverad beräkning och, för det andra, ett erkännande och en verkställighet av nämnda dom kan åsamka svarandena skada som käranden, som är ett bolag som har försatts i konkurs, inte kommer att kunna ersätta om talan ogillas i skadeståndsförfarandet, vilket skulle kunna påverka de ekonomiska intressena hos den stat i vilken erkännande begärs och följaktligen äventyra statens säkerhet, mot bakgrund av att Republiken Lettland äger 100 procent av aktierna i Lidosta Rīga och 52,6 procent av aktierna i AS Air Baltic Corporation?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 12, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Alba Iulia (Rumänien) den 7 juni 2013 — Claudiu Roșu mot Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală

(Mål C-312/13)

(2013/C 226/11)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Alba Iulia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Claudiu Roșu

Motpart: Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală

Tolkningsfråga

Om en säljare omkvalificeras till beskattningsbar person avseende mervärdesskatt och parterna avtalar om köpeskillingen (priset) för överlåtelsen av fastigheten utan att nämna något om mervärdesskatt, ska då artiklarna 73 och 78 i rådets direktiv 2006/112/EG ⁽¹⁾ tolkas så, att beskattningsunderlaget utgörs av

- den köpeskillning (det pris) för överlåtelsen av egendomen som parterna avtalat minus mervärdesskattesatsen, eller
- den köpeskillning (det pris) för överlåtelsen av egendomen som parterna avtalat?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Alba Iulia (Rumänien) den 7 juni 2013 — Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală mot Cătălin Ienciu

(Mål C-313/13)

(2013/C 226/12)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Alba Iulia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală/Cătălin Ienciu

Motpart: Cătălin Ienciu

Tolkningsfråga

Om en säljare omkvalificeras till beskattningsbar person avseende mervärdesskatt och parterna avtalar om köpeskillingen (priset) för överlåtelsen av fastigheten utan att nämna något om mervärdesskatt, ska då artiklarna 73 och 78 i rådets direktiv 2006/112/EG ⁽¹⁾ tolkas så, att beskattningsunderlaget utgörs av

- den köpeskillning (det pris) för överlåtelsen av egendomen som parterna avtalat minus mervärdesskattesatsen, eller
- den köpeskillning (det pris) för överlåtelsen av egendomen som parterna avtalat?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1)

Talan väckt den 7 juni 2013 — Europaparlamentet mot Europeiska unionens råd

(Mål C-317/13)

(2013/C 226/13)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europaparlamentet (ombud: F. Drexler, A. Caiola och M. Pencheva)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— ogiltigförklara rådets beslut 2013/129/EU av den 7 mars 2013 om att underställa 4-metylamfetamin kontrollåtgärder, ⁽¹⁾

— förordna att verkningarna av rådets beslut 2013/129 ska bestå till dess det ersätts av en ny rättsakt,

— förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Parlamentet har inledningsvis erinrat om att ingressen till det angripna beslutet innehåller en hänvisning till följande rättsliga grunder: artikel 8.3 i rådets beslut 2005/387/RIF av den 10 maj 2005 om informationsutbyte, riskbedömning och kontroll avseende nya psykoaktiva ämnen⁽²⁾ och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Parlamentet har härav dragit slutsatsen att rådet underförstått avser artikel 34.2 c i det tidigare Fördraget om Europeiska unionen.

Parlamentet har åberopat två grunder till stöd för sin talan.

Parlamentet har först och främst gjort gällande att rådet grundade beslutet på en rättslig grund, artikel 34.2 c EU, som är upphävd sedan Lissabonfördraget trädde i kraft. Det angripna beslutet grundas därför endast på beslut 2005/387/RIF. Denna är en härledd rättslig grund och är därför rättsstridig.

Med beaktande av vad ovan anförts anser parlamentet att väsentliga formföreskrifter åsidosatts under beslutsförloppet. Om artikel 34.2 c EU hade varit tillämplig, borde samråd ha skett med parlamentet i enlighet med artikel 39.1 EU. Parlamentet har emellertid gjort gällande att något samråd inte skett. Om det å andra sidan anses vara Lissabonfördragets bestämmelser som ska tillämpas, borde parlamentet ha varit delaktigt i lagstiftningsförloppet i enlighet med artikel 83.1 FEUF. I båda fallen åsidosattes väsentliga formföreskrifter, eftersom parlamentet inte var delaktigt när det angripna beslutet antogs.

Om domstolen ogiltigförklarar det angripna beslutet, anser parlamentet att verkningarna av det angripna beslutet ska bestå i enlighet med artikel 264 andra stycket FEUF till dess det ersätts av en ny rättsakt.

⁽¹⁾ EUT L 72, s. 11.

⁽²⁾ EUT L 127, s. 32.

Talan väckt den 12 juni 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Polen

(Mål C-320/13)

(2013/C 226/14)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Hetsch och K. Herrmann)

Svarande: Republiken Polen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 27.1 i Europaparlamentets

och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG⁽¹⁾ genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser,

— förplikta Republiken Polen i enlighet med artikel 260.3 FEUF att betala vite med 133 228,80 euro per dag från och med den dag då domen meddelas i förevarande mål, på grund av dess åsidosättande av skyldigheten att underrätta kommissionen om åtgärder för att införliga direktiv 2009/28/EG, och

— förplikta Republiken Polen att ersätta rättegångskostnaderna..

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva kommissionens direktiv 2009/28/EG löpte ut den 5 december 2010.

⁽¹⁾ EUT L 140, s. 16.

Talan väckt den 11 juni 2013 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien

(Mål C-321/13)

(2013/C 226/15)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Hottiaux och N. Yerrell)

Svarande: Konungariket Belgien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2.1 i kommissionens direktiv 2010/61/EU av den 2 september 2010 om anpassning för första gången av bilagorna till Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG om transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen⁽¹⁾ genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att införliva direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och

— förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva kommissionens direktiv 2010/61/EU av den 2 september 2010 löpte ut den 30 juni 2011.

(¹) EUT L 233, s. 27.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Bolzano (Italien) den 13 juni 2013 — Ulrike Elfriede Grauel Rüffer mot Katerina Pokorná

(Mål C-322/13)

(2013/C 226/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Bolzano

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ulrike Elfriede Grauel Rüffer

Motpart: Katerina Pokorná

Tolkningsfråga

Utgör tolkningen av artiklarna 18 FEUF och 21 FEUF hinder mot att tillämpa sådana nationella rättsliga bestämmelser som de i förevarande mål, enligt vilka det endast är italienska medborgare bosatta i provinsen Bolzano som har rätt att använda tyska i civilmål som anhängiggörs vid domstolarna i provinsen Bolzano, och inte medborgare i andra EU-medlemsstater, oberoende av om de är bosatta i provinsen Bolzano eller inte?

Begäran om förhandsavgörande framställd av cour d'appel de Bruxelles (Belgien) den 17 juni 2013 — Burgo Group SpA mot Illochroma SA, i likvidation, Jérôme Theetten, i egenskap av likvidator för bolaget Illochroma SA

(Mål C-327/13)

(2013/C 226/17)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Bruxelles

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Burgo Group SpA

Motpart: Illochroma SA, i likvidation, Jérôme Theetten, i egenskap av likvidator för bolaget Illochroma SA

Tolkningsfråga

Ska rådets förordning (EG) nr 1346/2000 [av den 29 maj 2000] om insolvensförfaranden (¹), särskilt artiklarna 3,16, 27, 28 och 29, tolkas så att

- med "driftställe" i artikel 3.2 avses en filial tillhörande den gäldenär mot vilken ett huvudförfarande har inletts, vilket hindrar att det, när flera bolag som ingår i samma koncern har försatts i likvidation samtidigt, inleds ett sekundärförfarande mot dessa bolag i den medlemsstat där de har sitt säte, med motiveringen att de har rättskapacitet? [**Orig. s. 9**]
- en person eller en myndighet, för att ha rätt att begära att ett sekundärförfarande ska inledas, måste ha sitt hemvist eller sitt säte inom den medlemsstats territorium där begäran om detta förfarande inges till domstol, eller har alla medborgare i unionen denna rättighet, förutsatt att de kan visa att de har ett rättsligt band till det berörda driftstället?
- det, när huvudinsolvensförfarandet är ett likvidationsförfarande, kan beslutas att ett sekundärt insolvensförfarande ska inledas mot ett driftställe endast om vissa lämplighets-kriterier är uppfyllda, vilka ska bedömas av domstolen i den medlemsstat där begäran om sekundärförfarandet inges?

(¹) EGT L 160, s. 1

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sozialgericht Leipzig (Tyskland) den 19 juni 2013 — Elisabeta Danó och Florin Danó mot Jobcenter Leipzig

(Mål C-333/13)

(2013/C 226/18)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Sozialgericht Leipzig

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klaganden: Elisabeta Danó och Florin Danó

Motpart: Jobcenter Leipzig

Tolkningsfrågor

1. Inbegriper den personkrets som omfattas av tillämpningsområdet för artikel 4 i förordning nr 883/2004 ⁽¹⁾ personer som inte önskar ta del av sådana socialförsäkringsförmåner eller familjeförmåner som avses i artikel 3.1 i nämnda förordning, men däremot av sådana icke-avgiftsfinansierade förmåner som avses i artiklarna 3.3 och 70 i förordningen?
2. Om svaret på fråga 1 är jakande: Utgör artikel 4 i förordning nr 883/2004 hinder mot att medlemsstaterna, för att undvika orimligt ianspråktagande av sådana icke-avgiftsfinansierade sociala förmåner som säkerställer existensminimum som avses i artikel 70 i förordningen, helt eller delvis utesluter behövande unionsmedborgare från tillämpningsområdet för sådana förmåner, vilka beviljas egna medborgare i samma situation?
3. Om svaren på frågorna 1 och 2 är nekande: Utgör a) artikel 18 FEUF och/eller b) artikel 20.2 andra meningen a FEUF, jämförd med artikel 20.2 c FEUF och artikel 24.2 i direktiv 2004/38 ⁽²⁾, hinder mot att medlemsstaterna, för att undvika orimligt ianspråktagande av sådana icke-avgiftsfinansie-

rade sociala förmåner som säkerställer existensminimum som avses i artikel 70 i förordningen, helt eller delvis utesluter behövande unionsmedborgare från tillämpningsområdet för sådana förmåner, vilka beviljas egna medborgare i samma situation?

4. Om det enligt svaren på föregående frågor är förenligt med Europarätten att delvis utesluta personer från tillämpningsområdet för förmåner som ska säkerställa existensminimum: Får icke-avgiftsfinansierade förmåner som ska säkerställa existensminimum, med undantag för akuta nödfall, begränsas till de medel som krävs för att återvända till hemlandet, eller krävs enligt artiklarna 1, 20 och 51 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna mer långtgående förmåner vilka möjliggör permanent uppehåll?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, s. 1)

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, s. 77)

TRIBUNALEN

Talan väckt den 15 maj 2013 — Growth Energy och Renewable Fuels Association mot rådet

(Mål T-276/13)

(2013/C 226/19)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Growth Energy (Washington, Förenta staterna) och Renewable Fuels Association (Washington, Förenta staterna) (ombud: advokaten P. Vander Schueren)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) nr 157/2013 av den 18 februari 2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av bioetanol med ursprung i Amerikas förenta stater (EUT L 49, s. 10), i den del den berör sökandena och dess medlemmar, och

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tio grunder.

1. Som första grund gör sökandena gällande att kommissionen agerade i strid med grundförordningen, eftersom den valde en landsomfattande tull och vägrade att beräkna en individuell antidumpningstull, trots att kommissionen hade alla nödvändiga uppgifter för att göra så. Sökandena framhåller härvid att kommissionen gjorde en uppenbart felaktig bedömning av de relevanta faktiska omständigheterna och en felaktig rättstillämpning, att den inte motiverade sina slutsatser och åsidosatte sin omsorgsplikt och rätten till försvar, samt rättssäkerhetsprincipen och sökandenas berättigade förväntningar.
2. Den andra grunden avser en uppenbart felaktig bedömning av de relevanta faktiska omständigheterna och en felaktig rättstillämpning, eftersom kommissionen inte justerade ex-

portpriset vid beräkningen av dumpningsmarginalen, genom att inte justera exportpriserna för det berörda blandningsföretagets blandningar uppåt.

3. Såvitt avser den tredje grunden gör sökandena gällande att kommissionen gjorde en uppenbart felaktig bedömning av de relevanta faktiska omständigheterna och åsidosatte grundförordningen och icke-diskrimineringsprincipen genom att överskatta importvolymen av bioetanol från USA och genom att inte behandla dessa importörer på samma sätt som importörer av samma produkt från tredjeländer.
4. Sökanden gör som fjärde grund gällande att kommissionen gjorde en uppenbart felaktig bedömning och åsidosatte grundförordningen vid beräkningen av skademarginalerna.
5. Som femte grund gör sökandena gällande att kommissionen gjorde uppenbart felaktiga bedömningar och åsidosatte grundförordningen, genom att fastställa väsentlig skada med stöd av en unionsindustri som inte tillverkar en likadan produkt, och genom att definiera unionsindustrin innan den likadana produkten definierades.
6. Såvitt avser den sjätte grunden gör sökandena gällande att den omtvistade förordningen innehåller en uppenbart felaktig bedömning och felaktig rättstillämpning, eftersom den väsentliga skada som anges har fastställts med uppgifter som tillhör ett icke-representativt urval av unionsproducenter.
7. Den sjunde grunden avser en uppenbart oriktig bedömning, genom att kommissionen fastställde att andra orsaker till den väsentliga skadan inte påverkar kausalsambandet mellan den berörda importen och den påstådda skadan på unionsindustrin.
8. Den åttonde grunden avser felaktig rättstillämpning och åsidosättande av proportionalitetsprincipen, genom att rådet antog en antidumpningsåtgärd som inte var nödvändig.
9. Som nionde grund gör sökandena gällande att kommissionen gjorde en felaktig rättstillämpning och åsidosatte principerna om god förvaltning och icke-diskriminering, genom att anse att undersökningen av bioetanol med ursprung i USA var grundad på ett tillräckligt klagomål, när detta inte uppfyllde kraven i grundförordningen.
10. Sökanden gör som tionde grund gällande att kommissionen flera gånger åsidosatte sökandenas rätt till försvar och inte uppfyllde motiveringskyldigheten när den omtvistade

förordningen antogs, eftersom det slutliga meddelande som förordningen grundar sig på inte innehöll de väsentliga faktiska omständigheterna eller övervägandena för antagandet av de slutliga åtgärderna. Kommissionen ändrade även giltighetsperioden för åtgärderna utan att ange skälen, samtidigt som den inte gav sökandena tillgång till de icke-konfidentiella handlingarna i god tid, inte heller fick sökandena tillräckligt med tid för att inkomma med anmärkningar angående det slutliga meddelandet.

Talan väckt den 15 maj 2013 — Marquis Energy mot rådet

(Mål T-277/13)

(2013/C 226/20)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Marquis Energy LLC (Hennepin, Förenta staterna) (ombud: advokaten P. Vander Schueren)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) nr 157/2013 av den 18 februari 2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av bioetanol med ursprung i Amerikas förenta stater (EUT L 49, s. 10), i den del den berör sökanden, och

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tio grunder.

1. Som första grund gör sökanden gällande att kommissionen agerade i strid med grundförordningen, eftersom den valde en landsomfattande tull och vägrade att beräkna en individuell antidumpningstull, trots att kommissionen hade alla nödvändiga uppgifter för att göra så. Sökanden framhåller härvid att kommissionen gjorde en uppenbart felaktig be-

dömning av de relevanta faktiska omständigheterna och en felaktig rättstillämpning, att den inte motiverade sina slutsatser och åsidosatte sin omsorgsplikt och rätten till försvar, samt rättssäkerhetsprincipen och sökandens berättigade förväntningar.

2. Den andra grunden avser en uppenbart felaktig bedömning av de relevanta faktiska omständigheterna och en felaktig rättstillämpning, eftersom kommissionen inte justerade exportpriset vid beräkningen av dumpningsmarginalen, genom att inte justera exportpriserna för det berörda blandningsföretagets blandningar uppåt.

3. Såvitt avser den tredje grunden gör sökanden gällande att kommissionen gjorde en uppenbart felaktig bedömning av de relevanta faktiska omständigheterna och åsidosatte grundförordningen och icke-diskrimineringsprincipen genom att överskatta importvolymen av bioetanol från USA och genom att inte behandla dessa importörer på samma sätt som importörer av samma produkt från tredjeländer.

4. Sökanden gör som fjärde grund gällande att kommissionen gjorde en uppenbart felaktig bedömning och åsidosatte grundförordningen vid beräkningen av skademarginalerna.

5. Som femte grund gör sökanden gällande att kommissionen gjorde uppenbart felaktiga bedömningar och åsidosatte grundförordningen, genom att fastställa väsentlig skada med stöd av en unionsindustri som inte tillverkar en likadan produkt, och genom att definiera unionsindustrin innan den likadana produkten definierades.

6. Såvitt avser den sjätte grunden gör sökanden gällande att den omtvistade förordningen innehåller en uppenbart felaktig bedömning och felaktig rättstillämpning, eftersom den väsentliga skada som anges har fastställts med uppgifter som tillhör ett icke-representativt urval av unionsproducenter.

7. Den sjunde grunden avser en uppenbart oriktig bedömning, genom att kommissionen fastställde att andra orsaker till den väsentliga skadan inte påverkar kausalsambandet mellan den berörda importen och den påstådda skadan på unionsindustrin.

8. Den åttonde grunden avser felaktig rättstillämpning och åsidosättande av proportionalitetsprincipen, genom att rådet antog en antidumpningsåtgärd som inte var nödvändig.

9. Som nionde grund gör sökanden gällande att kommissionen gjorde en felaktig rättstillämpning och åsidosatte principerna om god förvaltning och icke-diskriminering, genom att anse att undersökningen av bioetanol med ursprung i USA var grundad på ett tillräckligt klagomål, när detta inte uppfyllde kraven i grundförordningen.

10. Sökanden gör som tionde grund gällande att kommissionen flera gånger åsidosatte sökandens rätt till försvar och inte uppfyllde motiveringsskyldigheten när den omtvistade förordningen antogs, eftersom det slutliga meddelande som förordningen grundar sig på inte innehöll de väsentliga faktiska omständigheterna eller övervägandena för antagandet av de slutliga åtgärderna. Kommissionen ändrade även giltighetsperioden för åtgärderna utan att ange skälen, samtidigt som den inte gav sökanden tillgång till de icke-konfidentiella handlingarna i god tid, inte heller fick sökanden tillräckligt med tid för att inkomma med anmärkningar angående det slutliga meddelandet.

Talan väckt den 24 maj 2013 — Ledra Advertising mot kommissionen och ECB

(Mål T-289/13)

(2013/C 226/21)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ledra Advertising Ltd (Nicosia, Cypern) (ombud: C. Paschalides, solicitor, och advokaten A. Paschalides)

Svarande: Europeiska centralbanken och Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— förplikta svarandena att utge skadestånd om 958 920,00 EUR på den grunden att de villkor som ska vara uppfyllda enligt punkterna 1.23–1.27 i samförståndsavtalet av den 26 april 2013 mellan Cypern och svarandena innefattade krav som innebär en klar överträdelse av en överordnad rättsregel till skydd för enskilda, nämligen artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 1 i protokoll 11 till Europakonventionen,

— förklara de berörda villkoren ogiltiga och enligt artikel 19 i fördraget om inrättande av europeiska stabilitetsmekanismen (ESM-fördraget) förordna om en omedelbar översyn av de finansiella stödinstrument som föreskrivs i artiklarna 14–18 i samma fördrag mot bakgrund av tribunalens dom i syfte att ändra villkoren så att de är förenliga med domen, och

— i den mån skadeståndet enligt den första strecksatsen inte täcker den situationen att de berörda villkoren ogiltigförklaras, förplikta svarandena att utge skadestånd för åsidosättande av artikel 263 FEUF.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: De berörda villkoren i samförståndsavtalet innefattar krav som innebär en ”klar överträdelse av en överordnad rättsregel till skydd för enskilda” ⁽¹⁾, eftersom

— nämnda rättsregel är överordnad på grund av att den ingår i stadgan och Europakonventionen,

— svarandena enligt artikel 51.1 i stadgan och 6.2 FEU är skyldiga att respektera och upprätthålla grundläggande rättigheter som garanteras enligt stadgan och Europakonventionen och eftersom

— insatta medel är egendom i den mening som avses i nämnda artikel 17 i stadgan och artikel 1 i protokoll 11 till Europakonventionen.

2. Andra grunden: Följande överträdelser var så omfattande att de tillsammans ska anses utgöra en klar överträdelse av en överordnad rättsregel:

— När sökanden undandrog sina insatta medel fanns inga ”villkor föreskrivna i lag” i det regelverk som behandlade undandragande av insatta medel, vilket strider mot stadgan och protokollet.

— Sökanden undandrog sina insatta medel utan att få ”rättmätig ersättning i rätt tid”, vilket strider mot artikel 17 i stadgan och artikel 1 i protokollet.

— Undandraganden av insatta medel är *prima facie* olagliga såvida de inte ”med beaktande av proportionalitetsprincipen är nödvändiga och faktiskt svarar mot mål av allmänt samhällsintresse som erkänns av unionen eller behovet av skydd för andra människors rättigheter och friheter”. ⁽²⁾

— Vid utvärderingen av samhällsnyttan enligt artikel 17 i stadgan och artikel 1 i protokollet beaktades inte den konkurrerande samhällsnyttan av att förebygga panik och kundrusning på kort och medellång sikt.

— Målet var inte att skada och straffa Cypern, utan att Cypern och euroområdet skulle gynnas genom att det skulle skapas stöd för stabiliteten och att de finansiella instituten och den ekonomiska bärkraften därigenom skulle avlastas och inte destabiliseras.

- Åtgärden var inte proportionerlig i förhållande till ett legitimt mål, eftersom syftet med ESM-fördraget 2012 enligt artikel 3 i detsamma var att "att anskaffa medel och ge stabilitetsstöd på strikta villkor ... till förmån för ESM-medlemmar som drabbats eller hotas av allvarliga finansieringsproblem, om det är oundgängligt för att trygga den finansiella stabiliteten i euroområdet som helhet eller i dess medlemsstater" utan att paralysera dess ekonomi.
3. Tredje grunden: Undandragandet av sökandens insatta medel var varken nödvändigt eller proportionerligt
4. Fjärde grunden: Svarandena förorsakade undandragandet av sökandens insatta medel eftersom sökandens insatta medel, hade det inte varit för den klara överträdelsen, skulle ha skyddats av rättigheterna enligt stadgan och protokollet med resultatet att sökandens förlust var tillräckligt direkt och förutsebar.
5. Femte grunden: Om det finns fog för de ovan anförda grunderna ska de berörda villkoren förklaras ogiltiga trots att de berörda villkoren var riktade mot Cypern, eftersom sökanden direkt och personligen berörs av dem. Villkoren och det sätt på vilket de genomförts strider nämligen mot fördraget och/eller mot en rättsregel avseende dess genomförande och/eller, i den mån det görs gällande att undandragandet och sökandens insatta medel undergrävde rättsregeln i strid med artikel 6.1 FEU, innebar maktmissbruk.

⁽¹⁾ Se dom av den 2 december 1971 i mål 5/71, Zuckerfabrik Schoeppenstedt mot rådet (REG 1971, s. 57)

⁽²⁾ Artikel 52.1 i stadgan.

Talan väckt den 24 maj 2013 — CMBG mot kommissionen och ECB

(Mål T-290/13)

(2013/C 226/22)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: CMBG Ltd (Tortola, Brittiska Jungfruöarna) (ombud: C. Paschalides, Solicitor, och advokaten A. Paschalides)

Svarande: Europeiska centralbanken och Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ålägga svarandena att till sökanden utge 1 999 121,60 euro på den grunden att det är uppenbart att villkoren i samförståndsavtalet av den 26 april 2013 mellan Cypern och svarandena, som framgår av punkterna 1.23–1.27 i avtalet, innehåller krav som strider mot en överordnad rättsregel om skydd för individen, nämligen artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (stadgan) och artikel 1 i protokoll 1 till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen),
- förklara de relevanta villkoren ogiltiga och anmoda svarandena att snarast möjligt utreda de finansiella biståndsinskrifterna i artiklarna 14–18 i fördraget om inrättande av Europeiska stabilitetsmekanismen (ESM-fördraget), i enlighet med artikel 19, med hänsyn till domstolens dom, i syfte att införa ändringar för att följa domstolens dom, och
- ålägga svarandena att utge ersättning till sökanden på grund av att svarandena har åsidosatt artikel 263 FEUF, om den ersättning som beviljas i enlighet med det första yrkandet inte anpassats till den omständigheten att de relevanta villkoren förklaras ogiltiga.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Det är "uppenbart" att villkoren i samförståndsavtalet innehåller krav som "strider mot en överordnad rättsregel om skydd för individen" ⁽¹⁾, av följande skäl:
 - Nämnda rättsregel är överordnad, eftersom den förekommer i stadgan och Europakonventionen.
 - Svarandena är i enlighet med artikel 51.1 i stadgan och artikel 6.2 FEU skyldiga att respektera och upprätthålla de grundläggande rättigheter som framgår av stadgan och Europakonventionen.
 - Banktillgodohavanden är egendom i den mening som avses i nämnda artikel 17 i stadgan och artikel 1 i protokoll 1 till Europakonventionen.

2. Andra grunden: Nedan angivna överträdelse är tillsammans så omfattande att det är uppenbart att de strider mot en överordnad rättsregel:

— Vid den tidpunkt som sökanden inte kunde förfoga över sina banktillgodohavanden förekom inga "förutsättningar som föreskrivs i lag" i unionsrätten som rör hinder mot att förfoga över sina banktillgodohavanden, vilket strider mot stadgan och protokollet.

— Sökanden berövades rådigheten över sina banktillgodohavanden utan "rättmätig ersättning för sin förlust i rätt tid", vilket strider mot artikel 17 i stadgan och artikel 1 i protokollet.

— Hinder mot att förfoga över banktillgodohavanden är *prima facie* rättsstridiga, eftersom sådana, "med beaktande av proportionalitetsprincipen, endast [får] göras om de är nödvändiga och faktiskt svarar mot mål av allmänt samhällsintresse som erkänns av unionen eller behovet av skydd för andra människors rättigheter och friheter" (2).

— Det konkurrerande allmänintresset av att undvika panik och uttagsanstormning, på kort eller medellång sikt, beaktades inte när det togs ställning till allmänintresset i artikel 17 i stadgan och artikel 1 i protokollet.

— Syftet var inte att skada eller bestraffa Cypern, utan att låta Cypern och euroområdet uppnå fördelar genom att ge stabilitetsstöd, och därmed hjälpa, och inte att destabilisera Cyperns finansiella institutioner och ekonomiska uthållighet.

— Åtgärden står inte i proportion till något legitimt syfte, eftersom det verkliga målet med artikel 3 i ESM-fördraget från år 2012 var att "anskaffa medel och ge stabilitetsstöd på strikta villkor ... till förmån för ESM-medlemmar som drabbats eller hotas av allvarliga finansieringsproblem, om det är oundgängligt för att trygga den finansiella stabiliteten i euroområdet som helhet eller i dess medlemsstater" utan att lamslå dess ekonomi.

3. Tredje grunden: Hindret mot att sökanden kan förfoga över sina banktillgodohavanden var varken nödvändigt eller proportionerligt.

4. Fjärde grunden: Svarandena har orsakat hindret mot att sökanden kan förfoga över sina banktillgodohavanden. Om det inte vore för den uppenbara överträdelsen hade sökandens banktillgodohavanden nämligen skyddats i enlighet med sökandens rättigheter enligt stadgan och protokollet. Sökandens förlust var därför tillräckligt direkt och förutsägbar.

Femte grunden: Om tribunalen finner att talan ska bifallas med stöd av de ovan angivna grunderna, så ska de relevanta villkoren förklaras ogiltiga, även om de riktades mot Cypern, eftersom de är av direkt och individuell betydelse för sökanden, eftersom de relevanta villkoren och det sätt på vilka de har tillämpats strider mot fördraget och/eller en rättsregel som rör tillämpningen av fördraget och/eller utgör maktmissbruk, försåvitt tribunalen anser att åtgärden att hindra sökanden att förfoga över sina banktillgodohavanden underminerar rättsstatsprincipen på ett sätt som strider mot artikel 6.1 FEU.

(1) Se dom av den 2 december 1971 i mål 5/71 Zuckerfabrik Schoepfenstedt mot rådet (REG 1971, s. 975; svensk specialutgåva, volym 1, s. 607).

(2) Artikel 52.1 i stadgan.

Talan väckt den 24 maj 2013 — Eleftheriou och Papachristofi mot kommissionen och ECB

(Mål T-291/13)

(2013/C 226/23)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Andreas Eleftheriou (Dherynia, Cypern), Eleni Eleftheriou (Dherynia, Cypern) och Lilia Papachristofi (Dherynia, Cypern) (ombud: C. Paschalides, solicitor, och advokaten A. Paschalides)

Svarande: Europeiska centralbanken och Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— förplikta svarandena att utge ersättning till ett belopp av 347 520,68 brittiska pund på den grunden att villkoren i punkterna 1.23–1.27 i samförståndsavtalet av den 26 april 2013 mellan Cypern och svarandena innehåller krav som innebär en klar överträdelse av en överordnad rättsregel till skydd för enskilda, nämligen artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan), och artikel 1 i protokoll 1 till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (nedan kallad Europakonventionen),

- ogiltigförklara de aktuella villkoren och enligt artikel 19 i fördraget om inrättande av Europeiska stabilitetsmekanismen (nedan kallat ESM-fördraget) förordna om en omedelbar översyn av de finansiella stödinstrumenten som föreskrivs i artiklarna 14–18 i samma fördrag mot bakgrund av tribunalens dom, i syfte att ändra villkoren så att de är förenliga med domen, och
- förplikta svarandena att utge ersättning på den grunden att svarandena har åsidosatt artikel 263 FEUF, för det fall ersättningen som beviljas i enlighet med det första yrkandet inte har anpassats till den omständigheten att de aktuella villkoren har ogiltigförklarats.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fem grunder.

1. Första grunden: De aktuella villkoren i samförståndsavtalet innehåller krav som innebär "en klar överträdelse av en överordnadsregel till skydd för enskilda" (¹), eftersom
 - nämnda rättsregel är överordnad på grund av att den ingår i stadgan och i Europakonventionen,
 - svarandena enligt artikel 51.1 i stadgan och artikel 6.2 i FEU är skyldiga att iaktta och upprätthålla de grundläggande rättigheter som garanteras enligt stadgan och Europakonventionen,
 - banktillgodohavanden är egendom i den mening som avses i nämnda artikel 17 i stadgan och artikel 1 i protokoll 1 till Europakonventionen.
2. Andra grunden: Följande överträdelser var så omfattande att de tillsammans utgör en klar överträdelse av en överordnad rättsregel:
 - När sökandena undandrog sina banktillgodohavanden fanns inga "förutsättningar som föreskrivs i lag" i regelverket angående undandraganden av banktillgodohavanden, vilket strider mot stadgan och protokollet.
 - Sökandena undandrog sina banktillgodohavanden utan att få "rättmätig ersättning för sin förlust i rätt tid" i strid med artikel 17 i stadgan och artikel 1 i protokollet.
 - Undandraganden av banktillgodohavanden är vid första påseendet olagligt, såvida de inte "med beaktande av proportionalitetsprincipen ... är nödvändiga och faktiskt svarar mot mål av allmänt samhällsintresse som erkänns av unionen eller behovet av skydd för andra människors rättigheter och friheter". (²)
 - Den konkurrerande samhällsnyttan av att undvika panik och uttagsanstörning, på kort och medellång sikt, togs inte i beaktande vid bedömningen av samhällsnyttan enligt artikel 17 i stadgan och artikel 1 i protokollet.
3. Tredje grunden: Undandragandet av sökandenas banktillgodohavanden var inte nödvändigt eller proportionerligt.
4. Fjärde grunden: Det var svarandena som förorsakade att sökandenas banktillgodohavanden undandrog, därför att utan den klara överträdelser skulle sökandenas banktillgodohavanden ha varit skyddade av rättigheterna enligt stadgan och protokollet. Därför var sökandenas förlust tillräckligt direkt och förutsebar.
5. Femte grunden: Om det finns fog för de ovan anförda grunderna ska de aktuella villkoren ogiltigförklaras, trots att de var riktade mot Cypern, eftersom de berör var och en av sökandena direkt och personligen. Villkoren och sättet de genomförts på åsidosätter fördraget och/eller en rättsregel om dess deras tillämpning, och/eller utgör maktmissbruk i

den mån tribunalen finner att undandragandet av sökandenas banktillgodohavanden urholkar principen om rättsstaten på ett sätt som strider mot artikel 6.1 FEU.

(¹) Se dom av den 2 december 1971 i mål 5/71, Zuckerfabrik Schoepfenstedt mot rådet, REG 1971, s 975; svensk specialutgåva, volym 1, s. 607.

(²) Artikel 52.1 i stadgan.

Talan väckt den 24 maj 2013 — Evangelou mot kommissionen och ECB

(Mål T-292/13)

(2013/C 226/24)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Christos Evangelou (Derynia, Cypern) och Yvonne Evangelou (Derynia) (ombud: C. Paschalides, Solicitor, och advokaten A. Paschalides)

Svarande: Europeiska centralbanken och Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ålägga svarandena att till sökandena utge 1 552 110,64 euro på den grunden att det är uppenbart att villkoren i samförståndsavtalet av den 26 april 2013 mellan Cypern och svarandena, som framgår av punkterna 1.23–1.27 i avtalet, innehåller krav som strider mot en överordnad rättsregel om skydd för individen, nämligen artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (stadgan) och artikel 1 i protokoll 1 till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen),
- förklara de relevanta villkoren ogiltiga och anmoda svarandena att snarast möjligt utreda de finansiella biståndsinstrumenten i artiklarna 14–18 i fördraget om inrättande av Europeiska stabilitetsmekanismen (ESM-fördraget), i enlighet med artikel 19, med hänsyn till domstolens dom, i syfte att införa ändringar för att följa domstolens dom, och

- ålägga svarandena att utge ersättning till sökandena på grund av att svarandena har åsidosatt artikel 263 FEUF, om den ersättning som beviljas i enlighet med det första yrkandet inte anpassats till den omständigheten att de relevanta villkoren förklaras ogiltiga.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fem grunder.

1. Första grunden: Det är "uppenbart" att villkoren i samförståndsavtalet innehåller krav som "strider mot en överordnad rättsregel om skydd för individen" (¹), eftersom
 - nämnda rättsregel är överordnad, eftersom den förekommer i stadgan och Europakonventionen,
 - svarandena i enlighet med artikel 51.1 i stadgan och artikel 6.2 FEU är skyldiga att respektera och upprätthålla de grundläggande rättigheter som framgår av stadgan och Europakonventionen, och
 - banktillgodohavanden är egendom i den mening som avses i nämnda artikel 17 i stadgan och artikel 1 i protokoll 1 till Europakonventionen.
2. Andra grunden: Nedan angivna överträdelse är tillsammans så omfattande att det är uppenbart att de strider mot en överordnad rättsregel:
 - Vid den tidpunkt som sökandena inte kunde förfoga över sina banktillgodohavanden förekom inga "förutsättningar som föreskrivs i lag" i unionsrätten som rör hinder mot att förfoga över sina banktillgodohavanden, vilket strider mot stadgan och protokollet.
 - Sökandena berövades rådigheten över sina banktillgodohavanden utan "rättmätig ersättning för sin förlust i rätt tid", vilket strider mot artikel 17 i stadgan och artikel 1 i protokollet.
 - Hinder mot att förfoga över banktillgodohavanden är *prima facie* rättsstridiga, eftersom sådana, "med beaktande av proportionalitetsprincipen, endast [får] göras om de är nödvändiga och faktiskt svarar mot mål av allmänt samhällsintresse som erkänns av unionen eller behovet av skydd för andra människors rättigheter och friheter" (²).
 - Det konkurrerande allmänintresset av att undvika panik och uttagsanstormning, på kort eller medellång sikt, beaktades inte när det togs ställning till allmänintresset i artikel 17 i stadgan och artikel 1 i protokollet.

— Syftet var inte att skada eller bestraffa Cypern, utan att låta Cypern och euroområdet uppnå fördelar genom att ge stabilitetsstöd, och därmed hjälpa, och inte att destabilisera Cyperns finansiella institutioner och ekonomiska uthållighet.

— Åtgärden står inte i proportion till något legitimt syfte, eftersom det verkliga målet med artikel 3 i ESM-fördraget från år 2012 var att "anskaffa medel och ge stabilitetsstöd på strikta villkor ... till förmån för ESM-medlemmar som drabbats eller hotas av allvarliga finansieringsproblem, om det är oundgängligt för att trygga den finansiella stabiliteten i euroområdet som helhet eller i dess medlemsstater" utan att lamslå dess ekonomi.

3. Tredje grunden: Hindret mot att sökandena kan förfoga över sina banktillgodohavanden var varken nödvändigt eller proportionerligt.

4. Fjärde grunden: Sökandena hindrades från att förfoga över sina banktillgodohavanden. Om det inte vore för den uppenbara överträdelsen hade svarandenas banktillgodohavanden skyddats i enlighet med sökandenas rättigheter enligt stadgan och protokollet. Sökandenas förlust var därför tillräckligt direkt och förutsägbar.

5. Femte grunden: Om tribunalen finner att talan ska bifallas med stöd av de ovan angivna grunderna, så ska de relevanta villkoren förklaras ogiltiga, även om de riktades mot Cypern, eftersom de är av direkt och individuell betydelse för var och av sökandena, eftersom de relevanta villkoren och det sätt på vilka de har tillämpats strider mot fördraget och/eller en rättsregel som rör tillämpningen av fördraget och/eller utgör maktmissbruk, försåvitt tribunalen anser att åtgärden att hindra sökandena att förfoga över sina banktillgodohavanden underminerar rättsstatsprincipen på ett sätt som strider mot artikel 6.1 FEU.

(¹) Se dom av den 2 december 1971 i mål 5/71 Zuckerfabrik Schoepenstein mot rådet (REG 1971, s. 975; svensk specialutgåva, volym 1, s. 607).

(²) Artikel 52.1 i stadgan.

Talan väckt den 24 maj 2013 — Theophilou mot kommissionen och ECB

(Mål T-293/13)

(2013/C 226/25)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Christos Theophilou (Nicosia, Cypern) och Eleni Theophilou (Nicosia, Cypern) (ombud: C. Paschalides, solicitor, och advokaten A. Paschalides)

Svarande: Europeiska centralbanken och Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— förplikta svarandena att utge ersättning till ett belopp av 1 583 479,00 euro på den grunden att villkoren i punkterna 1.23–1.27 i samförståndsavtalet av den 26 april 2013 mellan Cypern och svarandena innehåller krav som innebär en klar överträdelse av en överordnad rättsregel till skydd för enskilda, nämligen artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan), och artikel 1 i protokoll 1 till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (nedan kallad Europakonventionen),

— ogiltigförklara de aktuella villkoren och enligt artikel 19 i fördraget om inrättande av Europeiska stabilitetsmekanismen (nedan kallat ESM-fördraget) förordna om en omedelbar översyn av de finansiella stödinstrumenten som föreskrivs artiklarna 14–18 i samma fördrag mot bakgrund av tribunalens dom, i syfte att ändra villkoren så att de är förenliga med domen, och

— förplikta svarandena att utge ersättning på den grunden att svarandena har åsidosatt artikel 263 FEUF, för det fall ersättningen som beviljas i enlighet med det första yrkandet inte har anpassats till den omständigheten att de aktuella villkoren har ogiltigförklarats.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fem grunder.

1. Första grunden: De aktuella villkoren i samförståndsavtalet innehåller krav som innebär "en klar överträdelse av en överordnad rättsregel till skydd för enskilda" (¹), eftersom

— nämnda rättsregel är överordnad på grund av att den ingår i stadgan och i Europakonventionen,

- svarandena enligt artikel 51.1 i stadgan och artikel 6.2 i FEU är skyldiga att iaktta och upprätthålla de grundläggande rättigheter som garanteras enligt stadgan och Europakonventionen,
 - banktillgodohavanden är egendom i den mening som avses i nämnda artikel 17 i stadgan och artikel 1 i protokoll 1 till Europakonventionen.
2. Andra grunden: Följande överträdelse var så omfattande att de tillsammans utgör en klar överträdelse av en överordnad rättsregel:
- När sökandena undandrogs sina banktillgodohavanden fanns inga "förutsättningar som föreskrivs i lag" i regelverket angående undandraganden av banktillgodohavanden, vilket strider mot stadgan och protokollet.
 - Sökandena undandrogs sina banktillgodohavanden utan att få "rättmätig ersättning för sin förlust i rätt tid" i strid med artikel 17 i stadgan och artikel 1 i protokollet.
 - Undandraganden av banktillgodohavanden är vid första påseendet olagligt, såvida de inte "med beaktande av proportionalitetsprincipen ... är nödvändiga och faktiskt svarar mot mål av allmänt samhällsintresse som erkänns av unionen eller behovet av skydd för andra människors rättigheter och friheter" ⁽²⁾.
 - Den konkurrerande samhällsnyttan av att undvika panik och uttagsanstormning, på kort och medellång sikt, togs inte i beaktande vid bedömningen av samhällsnyttan enligt artikel 17 i stadgan och artikel 1 i protokollet.
 - Syftet var inte att skada eller bestraffa Cypern, utan att Cypern och euro-området skulle gynnas genom att det skapades stabilitetsstöd, och därmed skulle dess finansiella institut och ekonomiska bärkraft avlastas, och inte destabiliseras.
 - Åtgärden var inte proportionerlig i förhållande till ett legitimt mål, eftersom det verkliga ändamålet enligt artikel 3 i ESM-fördraget 2012 var att "anskaffa medel och ge stabilitetsstöd på strikta villkor ... till förmån för ESM-medlemmar som drabbats eller hotas av allvarliga finansieringsproblem, om det är oundgängligt för att

trygga den finansiella stabiliteten i euroområdet som helhet eller i dess medlemsstater" utan att lamslå dess ekonomi.

3. Tredje grunden: Undandragandet av sökandenas banktillgodohavanden var inte nödvändigt eller proportionerligt.
4. Fjärde grunden: Det var svarandena som förorsakade att sökandenas banktillgodohavanden undandrogs, därför att utan den klara överträdelsen skulle sökandenas banktillgodohavanden ha varit skyddade av rättigheterna enligt stadgan och protokollet. Därför var sökandenas förlust tillräckligt direkt och förutsebar.
5. Femte grunden: Om det finns fog för de ovan anförda grunderna ska de aktuella villkoren ogiltigförklaras, trots att de var riktade mot Cypern, eftersom de berör var och en av sökandena direkt och personligen. Villkoren och sättet de genomförts på åsidosätter fördraget och/eller en rättsregel om dess deras tillämpning, och/eller utgör maktmissbruk, i den mån tribunalen finner att undandragandet av sökandenas banktillgodohavanden urholkar principen om rättsstaten på ett sätt som strider mot artikel 6.1 FEU.

⁽¹⁾ Se dom av den 2 december 1971 i mål 5/71, Zuckerfabrik Schoepfenstedt mot rådet, REG 1971, s. 975; svensk specialutgåva, volym 1, s. 607.

⁽²⁾ Artikel 52.1 i stadgan.

Talan väckt den 27 maj 2013 — Fialtor mot kommissionen och ECB

(Mål T-294/13)

(2013/C 226/26)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Fialtor Ltd (Belize, Belize) (ombud: solicitor C. Paschalides och lawyer A. Paschalides)

Svarande: Europeiska centralbanken och Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förplikta svarandena att utge skadestånd om 278 925,79 EUR på den grunden att de villkor som ska vara uppfyllda enligt punkterna 1.23–1.27 i samförståndsavtalet av den 26 april 2013 mellan Cypern och svarandena innefattade krav som innebär en klar överträdelse av en överordnad rättsregel till skydd för enskilda, nämligen artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 1 i protokoll 11 till Europakonventionen,
- förklara de berörda villkoren ogiltiga och enligt artikel 19 i fördraget om inrättande av europeiska stabilitetsmekanismen (ESM-fördraget) förordna om en omedelbar översyn av de finansiella stödinstrument som föreskrivs i artiklarna 14–18 i samma fördrag mot bakgrund av tribunalens dom i syfte att ändra villkoren så att de är förenliga med domen, och
- i den mån skadeståndet enligt den första strecksatsen inte täcker den situationen att de berörda villkoren ogiltigförklaras, förplikta svarandena att utge skadestånd för åsidosättande av artikel 263 FEUF.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: De berörda villkoren i samförståndsavtalet innefattar krav som innebar en "klar överträdelse av en överordnad rättsregel till skydd för enskilda" (¹), eftersom
 - nämnda rättsregel är överordnad på grund av att den ingår i stadgan och Europakonventionen,
 - svarandena enligt artikel 51.1 i stadgan och 6.2 FEU är skyldiga att respektera och upprätthålla grundläggande rättigheter som garanteras enligt stadgan och Europakonventionen och eftersom
 - insatta medel är egendom i den mening som avses i nämnda artikel 17 i stadgan och artikel 1 i protokoll 11 till Europakonventionen.
2. Andra grunden: Följande överträdelse var så omfattande att de tillsammans ska anses utgöra en klar överträdelse av en överordnad rättsregel:

- När sökanden undandrogs sina insatta medel fanns inga "villkor föreskrivna i lag" i det regelverk som behandlade undandragande av insatta medel, vilket strider mot stadgan och protokollet.
 - Sökanden undandrogs sina insatta medel utan att få "rättmätig ersättning i rätt tid", vilket strider mot artikel 17 i stadgan och artikel 1 i protokollet.
 - Undandraganden av insatta medel är *prima facie* olagliga såvida de inte "med beaktande av proportionalitetsprincipen. är nödvändiga och faktiskt svarar mot mål av allmänt samhällsintresse som erkänns av unionen eller behovet av skydd för andra människors rättigheter och friheter". (²)
 - Vid utvärderingen av samhällsnyttan enligt artikel 17 i stadgan och artikel 1 i protokollet beaktades inte den konkurrerande samhällsnyttan av att förebygga panik och kundrusning på kort och medellång sikt.
 - Målet var inte att skada och straffa Cypern, utan att Cypern och euroområdet skulle gynnas genom att det skulle skapas stöd för stabiliteten och att de finansiella instituten och den ekonomiska bärkraften därigenom skulle avlastas och inte destabiliseras.
 - Åtgärden var inte proportionerlig i förhållande till ett legitimt mål, eftersom syftet med ESM-fördraget 2012 enligt artikel 3 i detsamma var att "att anskaffa medel och ge stabilitetsstöd på strikta villkor ... till förmån för ESM-medlemmar som drabbats eller hotas av allvarliga finansieringsproblem, om det är oundgängligt för att trygga den finansiella stabiliteten i euroområdet som helhet eller i dess medlemsstater" utan att paralysera dess ekonomi.
3. Tredje grunden: Undandragandet av sökandens insatta medel var varken nödvändigt eller proportionerligt
 4. Fjärde grunden: Svarandena förorsakade undandragandet av sökandens insatta medel eftersom sökandens insatta medel, hade det inte varit för den klara överträdelsen, skulle ha skyddats av rättigheterna enligt stadgan och protokollet med resultatet att sökandens förlust var tillräckligt direkt och förutsebar.

5. Femte grunden: Om det finns fog för de ovan anförda grunderna ska de berörda villkoren förklaras ogiltiga trots att de berörda villkoren var riktade mot Cypern, eftersom sökanden direkt och personligen berörs av dem. Villkoren och det sätt på vilket de genomförts strider nämligen mot fördraget och/eller mot en rättsregel avseende dess genomförande och/eller, i den mån det görs gällande att undandragandet och sökandens insatta medel undergrävde rättsregeln i strid med artikel 6.1 FEU, innebar maktmissbruk.

- (¹) Se dom av den 2 december 1971 i mål 5/71, Zuckerfabrik Schoepfenstedt mot rådet (REG 1971, s. 57)
 (²) Artikel 52.1 i stadgan.

Talan väckt den 30 maj 2013 — Adler Modemärkte mot harmoniseringsbyrån — Blufin (MARINE BLEU)

(Mål T-296/13)

(2013/C 226/27)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Adler Modemärkte AG (Haibach, Tyskland) (ombud: advokaterna J. Plate och R. Kaase)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Blufin SpA (Carpi, Italien)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) meddelade den 3 april 2013 i ärende R 386/2012-2, på grund av att det strider mot artikel 8.1 b i förordning nr 40/94 om gemenskapsvarumärken,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet kostnaderna vid överklagandenämnden.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden.

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärke bestående av orddelarna "MARINE BLEU", för varor i klass 25 — Ansökan om gemenskapsvarumärke nr 6 637 193.

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Blufin SpA

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Ordmärket "BLUMARINE" för varor i klass 25.

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen.

Överklagandenämndens beslut: Bifall på överklagandet och avslag på ansökan om registrering.

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 40/94.

Talan väckt den 28 maj 2013 — Nordex Holding mot harmoniseringsbyrån — Fontana Food (Taverna)

(Mål T-302/13)

(2013/C 226/28)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Nordex Holding A/S (Dronninglund, Danmark) (ombud: advokaten M. Kleis)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Motpart vid överklagandenämnden: Fontana Food AB (Tyresö, Sverige)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara första överklagandenämndens beslut av den 21 mars 2013 i ärende R 2608/2011-1,
- ogiltigförklara annulleringsenhetens beslut nr 4891 C av den 21 oktober 2011, vilket föregick antagandet av det omtvistade beslutet, och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive kostnaderna för förfarandet vid överklagandenämnden.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltighetsförklaring: Figurmärket innehållande ordelementet "Taverna" — Gemenskapsvarumärke nr 5 466 909

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Sökanden

Part som ansökt om ogiltighetsförklaring av gemenskapsvarumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Grunder för ansökan om ogiltighetsförklaring: Ansökan om ogiltighetsförklaring grundande sig på artikel 53.1 a och artikel 8.1 b i rådets förordning nr 207/2009

Annuleringsenhetens beslut: Gemenskapsvarumärket ogiltighetsförklarades delvis

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 53.1 a jämförd med artikel 8.1 b i rådets förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 5 juni 2013 — Silicium España Laboratorios mot harmoniseringsbyrån — LLR-G5 (LLRG5)

(Mål T-306/13)

(2013/C 226/29)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Silicium España Laboratorios, SL (Vila-Seca, Spanien) (ombud: advokaten C. Sueiras Villalobos)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: LLR-G5 Ltd (Castlebar, Irland)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som antogs av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 7 mars 2013 (ärende R 383/2012-1), i den mån gemenskapsvarumärket 3384625, "LLRG5", i detta beslut förklarades vara ogiltigt på grund av att ansökan gavs in i ond tro,
- bekräfta annulleringsenhetens beslut av den 20 december 2011 i ärende 4174 C, och
- förplikta harmoniseringsbyrån att bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som Silicium har haft för dessa förfaranden,

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltighetsförklaring: Ordmärket "LLRG5" — registrering nr 3 384 625 av gemenskapsvarumärke

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Sökanden

Part som ansökt om ogiltighetsförklaring av gemenskapsvarumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Grunder för ansökan om ogiltighetsförklaring: De grunder som anges i artikel 52.1 b i rådets direktiv nr 207/2009

Annuleringsenhetens beslut: Avslag på ansökan om ogiltighetsförklaring

Överklagandenämndens beslut: Upphävde det överklagade beslutet och förklarade att det aktuella gemenskapsvarumärket var ogiltigt

Grunder: Åsidosättande av artikel 52.1 b i rådets direktiv nr 207/2009

Talan väckt den 7 juni 2013 — Repsol mot harmoniseringsbyrån — Argiles (ELECTROLINERA)

(Mål T-308/13)

(2013/C 226/30)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Repsol, SA (Madrid, Spanien) (ombud: advokaterna J. Devaureix och L. Montoya Terán)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Josep María Adell Argiles (Madrid, Spanien)

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som första överklagandenämnden vid byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) antog den 7 mars 2013 i ärende R 1565/2012-1 och förklara det utan verkan samt bevilja registrering av gemenskapsvarumärke nr 9 548 884, ELECTROLINERA, för varor i klasserna 4, 37 och 39, vilket har nekats genom det överklagade beslutet, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket ELECTROLINERA för varor och tjänster i klasserna 4, 35, 37 och 39 — Ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke nr 9 548 884

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Josep María Adell Argiles

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Det nationella ordmärket ELECTROLINERA för varor i klasserna 6, 9 och 12.

Invändningsenhetens beslut: Delvis avslag på invändningen.

Överklagandenämndens beslut: Delvis prövning av överklagandet, delvis ogiltigförklaring av invändningsenhetens beslut och därmed till större del avslag på ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke.

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 7 juni 2013 — Enosi Mastichoparagogen mot harmoniseringsbyrån — Gaba International (ELMA)

(Mål T-309/13)

(2013/C 226/31)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Enosi Mastichoparagogen Chiou (Chios, Grekland) (ombud: advokaten A. Malamis)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Gaba International Holding AG (Hamburg, Tyskland)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som meddelades den 26 mars 2013 av fjärde överklagandenämnden i ärende R-1539/2012-4, och

— förplikta harmoniseringsbyrån och Gaba International Holding att bära sina egna rättegångskostnader och ersätta de kostnader som har åsamkats Enosi Mastichoparagogen Chiou.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Enosi Mastichoparagogen Chiou

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket ELMA för varor i klass 5 — internationell varumärkesregistrering nr 900 845

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Gaba International Holding AG

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Registreringen som gemenskapsvarumärke av ordet ELMEX för varor i klasserna 3, 5 och 21

Invändningsenhetens beslut: Bifall till invändningen

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 12 juni 2013 — Republiken Portugal mot Europeiska kommissionen

(Mål T-314/13)

(2013/C 226/32)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Republiken Portugal (ombud: L. Inez Fernandes, samt advokaterna M. Gorjão-Henriques och J. da Silva Sampaio)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara artiklarna 1 och 2 i Europeiska kommissionens beslut K(2013)1870 slutlig,

— fastställa att förordning (EG) nr 16/2003⁽¹⁾, närmare bestämt artikel 7 däri, inte är tillämplig eftersom den innebär ett åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, av förordning (EG) nr 1164/94⁽²⁾ eller åtminstone av allmänna rättsprinciper som är gällande i EU:s rättsordning,

— förplikta kommissionen att betala återstående belopp, och

— i andra hand

a) fastställa att förfarandet för återbetalning av redan erlagda belopp och rätten att innehålla det belopp som ännu inte betalats har preskriberats, och

- b) fastställa att kommissionen ska sätta ned sin rättelse avseende oegentligheter som kan föranleda att hela det återstående beloppet innehålls och att belopp som betalats ut efter den 3 juni 2013, men som fakturerats mellan juni år 2002 och februari 2003 kan dras in,

— samt under alla förhållanden förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Förordning (EG) nr 16/2003 är rättsstridig på grund av åsidosättande av väsentliga formföreskrifter och åsidosättande av en norm av högre rang.

— Förordning (EG) nr 16/2003 är rättsstridig dels eftersom kommissionskollegiet inte antagit denna vare sig efter bemyndigande eller genom det skriftliga förfarandet eller genom ett förenklat förfarande enligt kommissionens arbetsordning⁽³⁾ i dess lydelse vid tidpunkten för antagandet av denna förordning, dels eftersom kommissionskollegiet inte iakttog artikel 18 i den kommissionens arbetsordning som gällde vid tidpunkten för förordningens antagande, och eftersom kommissionen tolkat artikel 7 i förordning (EG) nr 16/2003 på ett sätt som strider mot förordning (EG) nr 1164/94.

2. Andra grunden: Åsidosättande av unionsrättsliga bestämmelser om stödberättigade utgifter

Det angripna beslutet innebär ett åsidosättande av rättsliga tillämpningsbestämmelser i fördraget, särskilt beträffande frågan huruvida utgifter efter och under inledandet av perioden för bidragsberättigande, trots att de fakturerats dessförinnan, utgör utgifter som kan finansieras av Europeiska unionen.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av principen om berättigade förväntningar, av rättssäkerhetsprincipen och av skyldigheten för myndigheterna att iaktta sina egna akter.

Enligt Europeiska kommissionens fasta administrativa praxis tolkades den aktuella bestämmelsen på det sätt som Republiken Portugal förordar.

Denna tolkning byggde på källor som kommissionen sanktionerat och såväl Republiken Portugal som övriga medlemsstater hade underrättats om densamma. Tolkningen innebar att Republiken Portugal hade berättigade förväntningar om att kunna få ersättning för fakturor som erhållits före och betalats efter det att den fullständiga begäran inkommit till kommissionen.

Att hädanefter tillämpa den tolkning som kommissionen förordar utgör ett uppenbart åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen genom att Republiken åläggs avsevärda ekonomiska bördor då denna tolkning varken var säker eller förutsägbar.

4. Fjärde grunden: I andra hand — åsidosättande av proportionalitetsprincipen.

Det är förvisso korrekt att Europeiska kommissionen enligt artikel H i bilaga II till förordning (EG) nr 1164/94 får vidta de ekonomiska korrigeringar som den finner nödvändiga, vilka kan leda till att hela eller delar av det stöd som beviljats för projektet dras in, men den måste likafullt iaktta proportionalitetsprincipen genom att beakta omständigheterna i det konkreta fallet, såsom oegentlighetens art och omfattningen av den ekonomiska inverkan som eventuella brister i systemet för förvaltning och kontroll kan ha. Det är därför obegripligt hur det kan bli fråga om att dra in hela det beviljade stödet, då korrigeringar på 100 procent endast tillämpas när bristerna i systemen för förvaltning och kontroll eller allvaret i den konstaterade oegentligheten är så gravt att de utgör ett fullständigt åsidosättande av unionsrätten, innebärande att alla betalningar anses behäftade med oegentligheter.

Tolkningssvårigheterna utgör en avgörande förmildrande omständighet som alltid ska beaktas av kommissionen. Med hänsyn till ovan beskrivna omständigheter, finns det mindre ingripande åtgärder — såsom tillämpning av en sänkt korrigeringssats eller ett fullständigt avstående från korrigering — för att uppnå det eftersträfvade ändamålet.

5. Femte grunden: I andra hand — preskription

De utgifter som hänför sig till tiden före den 3 juni 2003 är under alla förhållanden preskriberade, eftersom den sista fakturan är daterad till den 28 februari 2003, det vill säga tre månader och två dagar före det här aktuella datumet.

Enligt förordning (EG) nr 2988/95⁽⁴⁾ är preskriptionstiden för att vidta åtgärder fyra år från det att oegentligheten begicks.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 16/2003 av den 6 januari 2003 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1164/94 beträffande stödberättigande utgifter i samband med insatser som medfinansieras av Sammanhållningsfonden (EGT L 2, s. 7).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1164/94 av den 16 maj 1994 om inrättandet av en sammanhållningsfond (EGT L 130, s. 1).

⁽³⁾ EGT L 308 av den 8.12.2000, s. 26.

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EUT L 312, s. 1).

Talan väckt den 11 juni 2013 — Pappalardo m.fl mot kommissionen**(Mål T-316/13)**

(2013/C 226/33)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Salvatore Aniello Pappalardo (Cetara, Italien), Pescatori La Tonnara Soc. coop. (Cetara); Fedemar Srl (Cetara); Testa Giuseppe E C. Snc (Catania, Italien); Pescatori San Pietro Apostolo Srl (Cetara); Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo EC (Pescara, Italien) och Valentino Pesca Sas di Camplone Arnaldo & C. (Pescara) (ombud: advokaterna V. Cannizzaro och L. Caroli)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- fastställa att Europeiska kommissionen har ett utomobligatoriskt skadeståndsansvar för den åsamkade skadan till följd av antagandet av förordning nr 530/2008 av den 12 juni 2008 om fastställande av nödtåtgärder med hänsyn till snörpvadsfartyg som fiskar efter blåfenad tonfisk i Atlanten öster om longitud 45 °V och i Medelhavet, vilken ogiltigförklarats genom domstolens dom av den 17 mars 2011 i mål C-221/09, AJD Tuna Ltd,
- i konsekvens därmed förplikta Europeiska kommissionen att ersätta åsamkade skador, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena i förevarande talan menar att kommissionen har ett utomobligatoriskt skadeståndsansvar för att den, genom förordning 530/2008, olagligen föreskrev att fiske efter blåfenad tonfisk med snörpvadsfartyg som är registrerade i Grekland, Frankrike, Italien, Cypern och Malta eller seglar under dessa medlemsstaters flagg är förbjudet från och med den 16 juni 2008, medan motsvarande förbud för sådana fartyg registrerade i Spanien började gälla först den 23 juni 2008.

Enligt sökandena är i förvarande fall samtliga villkor för att de europeiska institutionernas utomobligatoriska ansvar i samband med lagstiftande åtgärder ska träda in uppfyllda, det vill säga ett allvarligt åsidosättande av en rättsregel till skydd för enskilda, en uppkommen skada och ett direkt orsakssamband mellan den påstådda skadan och nämnda handlande.

Det påpekas i det avseendet att förordning 530/2008 ogiltigförklarades helt av domstolen på grund av att den stred mot principen om icke-diskriminering och att det följer av fast rättspraxis att ett åsidosättande av principen om icke-diskriminering utgör en av förutsättningarna för att det ska röra sig om ett allvarligt åsidosättande av en rättsregel av högre rang som är avsedd att skydda enskilda.

Talan väckt den 13 juni 2013 — Vita Phone mot KHIM (LIFEDATA)**(Mål T-318/13)**

(2013/C 226/34)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Vita Phone GmbH (Mannheim, Tyskland) (ombud: advokaterna P. Ruess och A. Doepner-Thiele)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) meddelade den 26 mars 2013 i ärende R 1072/2012-1, och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "LIFEDATA" för varor och tjänster i klasserna 10 och 44 — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke nr 10 525 053

Granskarens beslut: Avslag på registreringsansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder:

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009
- Åsidosättande av artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009.

PERSONALDOMSTOLEN

Talan väckt den 25 maj 2013 — ZZ m.fl. mot Europeiska investeringsfonden

(Mål F-51/13)

(2013/C 226/35)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ m.fl. (ombud: advokaten L. Levi)

Svarande: Europeiska investeringsfonden

Saken och beskrivning av tvisten

Dels ogiltigförklaring av de beslut som angetts på lönebeskeden för februari 2013 om fastställelse av den årliga justeringen av lönerna till 1,8 procent för år 2013 och ogiltigförklaring av senare lönebesked, dels talan om att förplikta institutionen att utge skadestånd för den materiella och ideella skada som påstås ha uppstått.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara de beslut som angetts på sökandenas lönebesked för februari 2013 om fastställelse av den årliga justeringen av lönerna till 1,8 procent för år 2013 och därmed ogiltigförklara besluten i senare lönebesked,
- förplikta svaranden att, som ersättning för materiell skada erlagga i) lönesaldot motsvarande tillämpningen av den årliga justeringen för år 2013, det vill säga en ökning med 1,8 procent för tiden mellan den 1 januari 2013 och den 31 december 2013, ii) lönesaldot motsvarande konsekvenserna av tillämpningen av den årliga justeringen med 1,8 procent för år 2013 på de lönebelopp som kommer att betalas ut från och med januari 2014, iii) dröjsmålsränta på lönesaldona fram till dess full betalning sker, räntesatsen ska beräknas på grundval av den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner och som gäller under den aktuella tiden, ökad med tre procentenheter, och iv) skadestånd med anledning av förlust av köpkraft,
- förplikta svaranden att till var och en av sökandena erlagga 1 000 euro som ersättning för ideell skada,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 2 juni 2013 — ZZ mot EIB

(Mål F-55/13)

(2013/C 226/36)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaten L. Isola)

Svarande: Europeiska investeringsbanken

Saken och beskrivning av tvisten

Talan avser ogiltigförklaring av sökandens utvärderingsrapport för år 2011, i den del han i denna inte ges omdömet "exceptional performance" eller "very good performance" och inte föreslås bli befordrad till kategori D och i den del där hans mål för år 2012 fastställs, och av riktlinjerna för betygsrapporten för år 2011. Vidare yrkar sökanden att EIB ska förpliktas att betala skadestånd till honom för den ekonomiska och ideella skada han påstår sig ha lidit.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara a) beslutet av den 18 december 2012, i den del överklagandekommittén med stöd av artikel 22 i tjänsteföreskrifterna och personalmeddelande 715 HR/P&O/2012-0103 av den 29 mars 2012 avslog hans överklagande av utvärderingsrapporten för år 2011, b) utvärderingsrapporten för år 2011 i den del i den del han i denna inte ges omdömet "exceptional performance" eller "very good performance" och inte föreslås bli befordrad till kategori D och i den del där hans mål för år 2012 fastställs, och c) samtliga sammanhörande rättsakter, både efterföljande och tidigare, däribland de befordringar som anges i personaldirektörens meddelande "2010 staff appraisal exercise, award of promotions and titles" från maj 2012, eftersom EIB, mot bakgrund av den bedömning som hans överordnade gjort och som angrips med förevarande talan, underlät att föra upp honom på förteckningen under punkten "Promotions from Function E to D",
- ogiltigförklara eller underlåta att tillämpa de riktlinjer som personaldirektoratet fastställt genom meddelande 709 RH/P&O/2011-0242 av den 13 december 2011, med rubriken "Guidelines to the 2011 annual staff appraisal exercise" av den 14 december 2011, även i den del där det anges

att den slutliga utvärderingen ska uttryckas i form av en sammanfattande beskrivning, dock utan att det fastställs vilka kriterier som utvärderaren ska tillämpa vid valet mellan omdömena "exceptional — exceeding expectations", "very good", eller "meeting all expectations", och

- förplikta EIB att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 21 juni 2013 — ZZ mot kommissionen

(Mål F-57/13)

(2013/C 226/37)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis och É. Marchal)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av beslutet om fastställande av de pensionsrättigheter som sökanden förvärvat före tjänstetillträdet vid kommissionen i enlighet med de nya allmänna genomförandebestämmelserna och av beslutet att avslå sökanden klagomål.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara beslutet av den 8 januari 2013 om fastställande av de pensionsrättigheter som sökanden förvärvat före tjänstetillträdet vid kommissionen,
- i den mån det behövs ogiltigförklara beslutet av den 12 mars 2013 om avslag på sökandens klagomål där det yrkats att de allmänna genomförandebestämmelser och de försäkringstekniska nivåer som gällde vid den tidpunkt då sökanden begärde överföring av sina pensionsrättigheter ska tillämpas,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2013/C 226/20	Mål T-277/13: Talan väckt den 15 maj 2013 — Marquis Energy mot rådet	12
2013/C 226/21	Mål T-289/13: Talan väckt den 24 maj 2013 — Ledra Advertising mot kommissionen och ECB	13
2013/C 226/22	Mål T-290/13: Talan väckt den 24 maj 2013 — CMBG mot kommissionen och ECB	14
2013/C 226/23	Mål T-291/13: Talan väckt den 24 maj 2013 — Eleftheriou och Papachristofi mot kommissionen och ECB	15
2013/C 226/24	Mål T-292/13: Talan väckt den 24 maj 2013 — Evangelou mot kommissionen och ECB	17
2013/C 226/25	Mål T-293/13: Talan väckt den 24 maj 2013 — Theophilou mot kommissionen och ECB	18
2013/C 226/26	Mål T-294/13: Talan väckt den 27 maj 2013 — Fialtor mot kommissionen och ECB	19
2013/C 226/27	Mål T-296/13: Talan väckt den 30 maj 2013 — Adler Modemärkte mot harmoniseringsbyrån — Blufin (MARINE BLEU)	21
2013/C 226/28	Mål T-302/13: Talan väckt den 28 maj 2013 — Nordex Holding mot harmoniseringsbyrån — Fontana Food (Taverna)	21
2013/C 226/29	Mål T-306/13: Talan väckt den 5 juni 2013 — Silicium España Laboratorios mot harmoniseringsbyrån — LLR-G5 (LLRG5)	22
2013/C 226/30	Mål T-308/13: Talan väckt den 7 juni 2013 — Repsol mot harmoniseringsbyrån — Argiles (ELECTRO-LINERA)	22
2013/C 226/31	Mål T-309/13: Talan väckt den 7 juni 2013 — Enosi Mastichoparagagon mot harmoniseringsbyrån — Gaba International (ELMA)	23
2013/C 226/32	Mål T-314/13: Talan väckt den 12 juni 2013 — Republiken Portugal mot Europeiska kommissionen	23
2013/C 226/33	Mål T-316/13: Talan väckt den 11 juni 2013 — Pappalardo m.fl mot kommissionen	25
2013/C 226/34	Mål T-318/13: Talan väckt den 13 juni 2013 — Vita Phone mot KHIM (LIFEDATA)	25
Personaldomstolen		
2013/C 226/35	Mål F-51/13: Talan väckt den 25 maj 2013 — ZZ m.fl. mot Europeiska investeringsfonden	26
2013/C 226/36	Mål F-55/13: Talan väckt den 2 juni 2013 — ZZ mot EIB	26
2013/C 226/37	Mål F-57/13: Talan väckt den 21 juni 2013 — ZZ mot kommissionen	27

Via EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV